

Sygn. akt V CZ 86/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Gminy Ś.

przeciwko A. Sp. z o.o. w K.

o rozwiązanie umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 stycznia 2014 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 listopada 2013 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej oraz na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę jako nieopłaconą uznając, że pozwana nie wykazała okoliczności wskazujących, iż bez jej winy uchybiła terminowi wniesienia opłaty od skargi.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana podniosła, że zostało ono wydane wskutek uprzednich wadliwych postanowień w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych z dnia 27 sierpnia 2012 r. oraz w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i wniosła o objęcie kontrolą tych postanowień na podstawie art. 380 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie zapadło wskutek uchylenia przez Sąd Najwyższy postanowienia z dnia 24 kwietnia 2013 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2013 r., V CZ 35/13. Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 27 sierpnia 2012 r. w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych, wskutek wniosku pozwanej zgłoszonego w oparciu o art. 380 k.p.c., było objęte kontrolą Sądu Najwyższego w tamtym postępowaniu i jego prawidłowość nie została zakwestionowana, a zatem jego ponowna kontrola jest niedopuszczalna. Zarzuty skarżącej ukierunkowane na wykazanie wadliwości odmowy zwolnienia od opłaty od skargi kasacyjnej nie mogą więc skutecznie prowadzić do zakwestionowania obowiązku uiszczenia opłaty i jej wysokości. W niniejszym postępowaniu zażaleniowym kontroli podlega natomiast niezaskarżalne postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej w zakresie wskazanym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 sierpnia 2012 r., tj. oceny merytorycznej przyczyny nieuiszczenia w terminie wymaganej opłaty, a zwłaszcza, czy stan zdrowia osoby uprawnionej do prowadzenia spraw spółki pozwalał jej na poruszanie się na tyle, by mogła dokonać przelewu opłaty od skargi kasacyjnej. Brak jest podstaw do uwzględnienia argumentów podniesionych w zażaleniu zwłaszcza, że pozwana nie-

uiszczenie opłaty w terminie wiąże przede wszystkim z brakiem środków pieniężnych i koniecznością ich pozyskania przez osobę uprawnioną do reprezentacji a przebywającą na zwolnieniu półrocznym, w tym cztery dni w okresie objętym terminem do zapłaty opłaty. Pozwana jest osobą prawną, była przed Sądem drugiej instancji reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie może zatem powoływać się na brak wiedzy o obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym lub na oczekiwanie zwolnienia od obowiązku ich uiszczenia. W długim, dwumiesięcznym terminie do wniesienia skargi kasacyjnej powinna zabezpieczyć stosowne środki pieniężne tym bardziej, że osoba upoważniona do jej reprezentacji w tym czasie nie przebywała na zwolnieniu lekarskim, a skarga została wniesiona w ostatnim dniu terminu. Prawidłowo ocenił także Sąd Apelacyjny, że pozwana nie wykazała, iż osoba ta nie była w stanie z powodu stanu zdrowia dokonać opłaty, a w konsekwencji uchybienie terminowi jest zawinione. Nie zostało przedłożone na żądanie Sądu zaświadczenie o jej unieruchomieniu uniemożliwiającym dokonanie opłaty, choćby w formie elektronicznej, a strona przyznaje w zażaleniu, że w okresie zwolnienia na jej koncie były dokonywane operacje finansowe. Wobec prawidłowego oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi, zasadnie została ona odrzucona jako nieopłacona na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.